

[Statsministeren.]

også skulle gælde næste år, fordi man så i god tid kunne lægge køreplanerne bedre til rette. Det er i hvert fald af stor praktisk betydning.

Som sagt vil regeringen tage ganske roligt og afslappet på denne sag og på dens udfald. Efter denne dag kan vi bare slå fast, at vi — sommertid eller ikke-sommertid — går lysere tider i møde.

Melchior (CD):

Jeg finder anledning til at benytte dette lovforslags fremsættelse, hvor vi nu taler om, hvornår vi skal sove, og hvornår vi på anden måde skal virke, til at fremsætte et ønske om en fremtidig udvikling, som nok ikke kan tænkes iklædt lovsform, fordi den hører til på aftalemarkedet, men som i al sin enkelhed går ud på, at man skulle overveje, om man ikke skulle arbejde lidt færre timer om vinteren end om sommeren. „Vi er ikke skabte til højhed og blæst“, vi er ej heller skabt til mørke og slud, og jeg tror faktisk ikke, at vi menneskemyrer er skabt til at krybe ud af vore irgange om morgenen i mørke. Jeg tænker måske ikke mindst på skolebørn, men også på voksne, arbejdende mennesker, når jeg foreslår, at man måske kunne overveje ved kommende nedsættelser af arbejdstiden i samfundet i almindelighed at hente gevinsten ind dobbelt om vinteren og give afkald på yderligere gevinst om sommeren en tid lang, således at vi opnår at have flest mulige af vore aktive timer uden for hjemmets beskyttende vægge i døgnets lyse tid. Jeg tror, de fleste er mere oplagte til at arbejde 7-8-9 timer en sommerdag, end de er det i vinterhalvåret. Jeg kunne også tænke mig, at man måske indskrænker halvåret til 4 måneder, således at det, man i månederne november-februar inkl. tjente ind i arbejdstidsnedsættelse, gav man afkald på om sommeren.

Det er klart, at der er visse praktiske vanskeligheder forbundet dermed, men jeg vil gerne herfra have fremsat denne tanke, som jeg tror, lægevidenskaben i høj grad vil se på med sympati.

Glensgård (FP):

Det er jo altid nemmest at fremkomme med en bemærkning og så bede om, at ikke flere tager ordet.

Jeg skal sent glemme statsministerens korte besked til mig, da jeg havde min jomfrutale på 8 sekunder. Han sagde: kort, præcis og intet overflødigt. Mon så ikke en bemærkning fra statsministeren som: mest fornuftige, der er foretaget af fremskridts-partiet hidtil, er overflødigt?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om op-hævelse af lov om by- og landzoner [af Hans Bjerregaard m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 38) findes i tillæg A. sp. 627, fremsættelsen i tidenden sp. 492).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Miljøministeren (Holger Hansen):

Det er overraskende for mig, at nogen kan foreslå by- og landzonenloven ophævet. Zonenloven er jo grundlaget for planlægning i Danmark. Det er den lov, der skal sikre, at der ikke sker en ødelæggelse af det land, ikke alene vi, men også vore efterkommere, skal leve i. Kun gennem en god planlægningslovgivning kan vi bevare værdier og muligheder for næste generation og næste generation igen.

Konsekvenserne af en blot og bar ophævelse af loven forekommer mig i dag at være uoverskuelige og aldeles uacceptable. Man må erindre, at zonenloven, der kom til veje i 1969, ikke var en nydannelse, men en koordination af vor lovgivning, og at der ikke dermed skete en principiel ny regulering af byggeriet. Tværtimod kan det vel siges, at zonenloven betegnede en foreløbig afslutning på og en forenkling af en række bestemmelser, gennemført og udbygget i de seneste 20-30 år, som regulerede byggeriet i og anvendelsen af det åbne land.